

پل خستی لنگرود

نگارنده: رضا ابراهیمی

پل خستی لنگرود به عنوان معروف‌ترین بنای تاریخی و نماد شهر [لنگرود](#) شناخته میشود که از آجر و ساروج ساخته شده است. این پل تاریخی بر روی [رودخانه لنگرودکه](#) از یکی از آبراهه های سفیدرود سراریز میشود و از مرکز شهر لنگرود عبور میکند؛ ساخته شده و محله های قدیمی «فشکالی محله» و «راه پشته» را به یکدیگر متصل می نماید. [۱] در [زبان گیلکی](#) لنگرودی به این پل، [خَشته پُل](#) و [خَشته پورد](#) نیز می گویند.

از زمان دقیق ساخت این پل و سازنده آن هیچ سند معتبری در دست نیست ولی حدود ساخت این پل، بنا بر نوشته محمود پاینده لنگرودی (محقق برجسته لنگرودی) و بر اساس استناد به کتاب تاریخ خانی بعد از سال ۹۱۲ هـ. ق و در دوران صفویه میباشد. این پل در چهار دوره مرمت اساسی گردید که اولین مرمت در اواخر دوره قاجاریه، مرمت دوم در زمان پهلوی اول توسط حاج حبیب لِمَنجویی که با ریختن سرب در اطراف پایه اصلی پل استحکام این پل را تقویت نمود، مرمت سوم در زمان پهلوی دوم سال ۱۳۳۷ توسط

اداره کل حفاظت آثار باستانی و بناهای تاریخی با تعویض اجرهای پودر شده با اجرهای جدید و نهایتاً مرمت چهارم در سال ۱۳۹۷ توسط اداره میراث فرهنگی با تعویض خشت های خارجی تخریب شده و بند کشی کل خشت ها و تعویض فرم لبه های پل به شکل نوک تیز انجام شد.

پل خشتی لنگرود، روی رودخانه لنگرود در مسیر راه قدیمی لاهیجان به لنگرود و در مرکز شهر، در زندگی بازار ساخته شده است. این پل، «فشکالی محله» را به «راه پشته» دو تا از محله های بزرگ شهر لنگرود، وصل می کند. پل خشتی لنگرود را شخصی به نام حاجی آقا پرد و به دستور حاجی آقا بزرگ منجم باشی، در زمان سلطنت فتحعلی شاه، ساخته است. این پل که از خشت و آجر ساخته شده است، معروف ترین بنای تاریخی لنگرود و نماد این شهر است و در گویش گیلکی لنگرودی، به آن خَشته پُل و خَشته پورد می گویند. پل خشتی لنگرود در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده است.

منابع

[پل خشتی لنگرود، ایرانگردی تیشینه](#) .

[آشنایی با پل خشتی لنگرود، همشهری آنلاین](#) .

تاریخ خانی، تألیف علی بن شمس الدین لاهیجی در سده دهم، مشتمل بر چهل سال تاریخ گیلان (از ۸۸۰ تا ۹۲۰)

درالمرز ولایت گیلان، مؤلف " ه.ل. رابینو "